

Perstekst,

Kunst op jaarmarkt, WILRIJK BE

Solo tentoonstelling

[2008]

—

Kijken is zeer belangrijk voor Steven Baelen. Voortdurend maakt hij notities van zijn directe omgeving, waarin hij alles wat hij ziet, aftast en noteert. Steevast resulteert dit in vlakke beelden, want de huid van de dingen is essentieel voor hem. Deze schetsen gebruikt de kunstenaar vervolgens als opstap naar zijn monumentale muurtekeningen. Telkens hij aan een nieuwe muurtekening begint, weet hij immers niet hoe deze er finaal zal uitzien: hij bladert in zijn notities, begint enkele schetsen over te nemen, en laat zo de tekening groeien.

Het uiteindelijke resultaat lijkt in zijn referentie aan huiselijke en zelfs intieme taferelen heel herkenbaar, maar daar is het de kunstenaar niet om te doen – integendeel. Ondanks het waarheidsgetrouwe karakter kloppen de details niet, zijn er objecten en invalshoeken die in realiteit niet met elkaar te rijmen vallen. En toch is het ook niet louter een visuele illusie. Steven Baelen onderzoekt telkens opnieuw het platte karakter van een beeld, het oppervlak van een tekening: hoe kan hij bepaalde notities, objecten, delen van een interieur op een perfecte manier combineren? Het bedrieglijke karakter van zijn werk is daar een interessant gevolg van: ondanks het sampelen met opgesmukte [gestileerde] tekeningen slaagt hij er toch in bij de toeschouwers een vorm van realiteit op te roepen. Bovendien heeft hij geen schrik voor verval of schade: aangezien het bij hem niet zozeer gaat over de inhoud, maar eerder over het [vlakke] beeld, vormen beschadigingen net een [potentieel] onderdeel van zijn werk.

[Stijn Maes]